1847. № 247.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 'sweeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is f 5 in de drie maanden.

DONDERDAG 9 DECEMBER.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels, f 1.00, en voor elken regel meer 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Advertentiën voor de Courant van den eigen dag moeten bezorgd worden des morgens vóór negen ure. Alle Advertentiën ná negen ure inkomende blijven liggen tot het volgend nommer.

Ierland.

—

Onder de raadsels, op wier oplossing Europa een belangstellend oog gerigt houdt, is het gewigtigste de verbetering van den toestand van Ierland. Wanneer men daarheen het oog slaat, ziet men er niets dan verwarring en ellende; redding ontdekt men nergens.

"Vroeger dan gewoonlijk werd het Engelsch Parlement bijeengeroepen, ten einde maatregelen tegen de financiële krisis te nemen, maar reeds in de eerste zittingen geraakt die vraag op den achtergrond en wordt door de Iersche verdrongen. Lang dacht ieder in Europa, wanneer hij van een ellendig en diep ongelukkig volk sprak, aan Ierland; maar de toestand van dit eiland gedurende de laatste twee jaren overtreft alles wat men van rampspoed immer vernam. Niet honderden, maar duizenden en tienduizenden sterven den [illegible] hongerdood, besmettelijke ziekten maaiden weg wat het gebrek gespaard had en op dit oogenblik bereidt zich dat ongelukkig land tot eene nieuwe herhaling van het treurspel der beide laatste jaren.

Het ongeluk heeft den buitendien reeds onrustigen aard der Ieren nog onrustiger gemaakt en tot eene soort van burgeroorlog geleid, welke alle zekerheid van persoon en goederen doet ophouden. De grondeigenaars zijn zoo goed als buiten de wet verklaard en moordenaars worden bezoldigd, ten einde hen, wier namen in het Zwarte Boek der verbitterde menigte opgeschreven staan, om te brengen. Lord STANLEY, zelf landeigenaar in Ierland, verklaarde daaromtrent dezer dagen in het Hoogerhuis, dat het tegenwoordig in Ierland veiliger was de wet te schenden dan haar te gehoorzamen. Sir ROBERT PEEL van zijne zijde verhaalde in het Lagerhuis, hoe onder zijn bestuur, (en sedert dien tijd wordt het geweld dagelijks op veel grooter schaal gepleegd) een rijk ingezeten van dat koningrijk eens vijftien menschen tegen een guinje het stuk gekocht had; om eenen regter, welken hij haatte, om te brengen. Ten einde zijn vijand den dood niet zou kunnen ontloopen, had hij ze in drie benden, elk van vijf personen, verdeeld en bereikte volkomen zijn doel. Het gouvernement beloofde duizend P. St. voor iederen moordenaar, welken men zou aanbrengen, mits de daders zelven dit niet deden. En door wien denkt men nu, dat zij werden aangebragt? »De persoon zelve," zeide sir ROBERT PEEL, »die hen had omgekocht, maakte »ons met het complot bekend en eischte »de toegezegde belooning. Twee der »moordenaars door hem gebruikt, wer»den van hunne misdaad overtuigd en »ingevolge de belofte van het gouverne»ment moest ik aan dien aanbrenger »2000 p. st. (f 48000) betalen." Niet enkel bewijst dit, gelijk het *Journal des Débats* aanmerkt, hoe gebrekkig de wetgeving op de medepligtigheid wezen moet in een land, waar zoo iets voorvallen kan; maar het bewijst tevens den diep gezonken zedelijken toestand eener maatschappij, uit welke schaamte en berouw gebannen zijn.

Het ministerie wil nu eene tijdelijke wet tot bescherming van personen en eigendommen vast stellen; door vermeerdering van het personeel der politie-beambten en strengere strafbepalingen voor de rust zorgen. Wij vreezen of het een en het ander helpen zal. Eene strafwet kan het toenemen der misdaden stuiten, wanneer deze enkel het gevolg van voorbijgaande omstandigheden en persoonlijke bedorvenheid is; maar op den duur vermogen zij niets, indien natuurlijke of maatschappelijke oorzaken daartoe aanleiding geven. Zelfs de krachtige stem van eenen O'CONNELL, die zoo lang aan zijne landgenooten hoop wist in te boezemen, verloor hare kracht en werd ten slotte niet meer gehoord. De kwaal moet in het hart aangetast worden, maar zonder maatschappelijke omwenteling schijnt dit onmogelijk, eene omwenteling welke waarschijnlijk hare eigene bezwaren medebrengen zal en niet zonder het plegen van onregt zal kunnen geschieden.

Zonder maatschappelijke omwenteling schijnt voor Ierland geene redding geboren: maar hoe die tot stand gebragt moet worden, behoort tot die geheimen, welker openbaring alleen de toekomst ons geven kan. Voor dat het zoo ver zal komen, zal waarschijnlijk nog meer dan één eerste minister sir ROBERT PEEL nazeggen, dat Ierland de hinderpaal geweest is, waarover hij gestruikeld is.

Noch emigratie op grooten schaal, noch hongersnood, noch pestziekten hebben het getal armen genoegzaam doen verminderen om van gewone middelen redding te kunnen verwachten. Zoo lang men de tot uitersten overgeslagen verbrokkeling van den grond en het daardoor altijd toenemend pauperismus niet zal weten weg te nemen of te verminderen, zoo lang zal men geenerlei hoop mogen koesteren op verbetering van eenen toestand, waaraan men niet dan met ijzing denken kan.

Die toestand zelve echter en de radeloosheid van Engelands ministers is voor de regeringen van Europa eene les, niet op het tegenwoordige alleen te letten en de toekomst uit het oog te verliezen. Engeland boet nu voor vroegere onregtvaardigheid; alleen op oogenblikkelijk voordeel bedacht, heeft het Ierland uitgezogen, maar nu ziet het overal het magere en afschuwelijke spookbeeld grijnzend tegen zich over. Het heeft er niet op gelet, of zijne maatregelen ook de armoede konden bevorderen en nu schieten al zijne schatten te kort om deze te lenigen. De les moet ons vooral treffen. Wij hebben gelukkig geen Ierland; maar ook hier hoort men over het meer en meer toenemend pauperismus klagen, zou het geen pligt wezen beter dan tot nu toe voor het armwezen te zorgen, onderzoek naar de oorzaken dier armoede te doen en die zaak niet langer zonder regels en geheel aan willekeur over te laten? –

Buitenlandsche berigten.

ITALIË.

Den 24sten november heeft de installatie van den gemeenteraad te Rome plaats gehad. De honderd raden, op het kapitool vereenigd, hebben de drie kandidaten benoemd uit welke de senator moest benoemd worden. Zij zijn: de prins *Tomaso Corsini*, die de meeste stemmen op zich vereenigde, de prins *M. Ant. Borghesi* en prins *Doria Pamphili*. Voor het vertrek der raden naar het Quirinaal heeft de paus tot hen eene welsprekende aanspraak gehouden, waarin de meest vrijzinnige grondbeginselen doorstraalden. De benoeming van sommige raden heeft veel misnoegen onder de bevolking te weeg gebragt, die het vooral kwalijk neemt dat *Ciceroacchio* over het hoofd gezien is. De Paus heeft de verkiezing van *Corsini* onmiddellijk goedgekeurd.

Rome, 1 dec. De jongste staatkundige gebeurtenissen in Italië, namelijk het oprigten van een Tolverbond, de hervormingen in Sardinië en de daardoor bewerkte verlangens onder de bevolking van Italië hebben, naar men van eene goed onderrigte zijde verneemt, den Koning van Napels bewogen een zijner ministers met het uitwerken van een plan tot hervorming te belasten, en de hiermede belaste minister heeft reeds, zoo als verder berigt wordt, verscheidene conferenciën met de gezanten van Sardinië, Toskane en den

Kerkelijken Staat gehad. Eene groote zwarigheid bestaat in de constitutie van 1817, doch er bestaat hoop, dat deze door wederzijdsche toegevendheid uit den weg zal geruimd worden. Men zegt, dat de Kroonprins als vice-Koning van Sicilië zijn zetel te Palermo zal vestigen, en men verzekert als stellig, dat de Koning van Napels eerlang zich aansluiten zal aan het Tolverbond. Ook de graaf *van Syracuse* moet zich met kracht voor de hervormingen verklaard hebben.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 2 *dec.* Volgens een onzer dagbladen heeft men in het jezuïten-gesticht te Freiburg bescheiden gevonden, welke belangrijke bijzonderheden bevatten wegens het bestaan der orde. Volgens deze opgave is zij in provinciën verdeeld, en komt Zwitserland daaronder voor als Opper-Duitschland. Deze provincie is weder verdeeld in tien collegiën, convicten en missiën, onder welke laatste die van Dresden en Cöthen voorkomen; de eerste onder de leiding van de p. p. *Devis* en *Ehrenberger* en de laatste onder die van p. *Cracchi*. De geheele provincie telt 277 geestelijke orde-leden, als 101 priesters, 109 scolastiken en 67 coadjutoren. Het aantal wereldlijke leden, te weten, overheidspersonen, officieren en burgers, is even zoo talrijk. Of ook de namen dezer laatsten bekend zijn geworden, wordt niet gemeld.

Frankfort, 4 *dec.* Het belangrijkste, wat de berigten uit Zwitserland heden melden, is het volgende: De landdag te Bern heeft den 2den dezer de kapitulatie van het kanton Wallis geratificeerd en als afgevaardigden benoemd de heeren *Carageaz van Waadt*, *Franscini van Tessin* en dr. *Frey* uit Bazellandschap. Door een besluit van den landdag werd het ontbonden Afzonderlijk Verbond solidair tot betaling der oorlogkosten veroordeeld, bedragende de som van circa 3,163,000 zw. francs. Ten opzigte van Neuchatel was nog geen definitief besluit genomen. De eedgenootschappelijke krijgskas en de staatskas is in den avond van 1 december te Lucern teruggekomen. Bij de verificatie van de gelden ontbrak eene som van 224,000 francs. De provisionele regering heeft bij besluit van 30 november de verkiezingen voor den grooten raad op 11 december bepaald.

— Het getal der gewonden, bij de onderscheidene gevechten tusschen de troepen van den Landdag en die der afzonderlijk verbondene kantons, begroot men thans te zamen op 200 à 300.

In Lucern, 't welk steeds bezet is door Bondstroepen, heerscht bij voortduring eene wenschelijke rust. Niet alleen de Pausselijke nuntius, maar ook verscheidene geestelijken, die bekend staan als ijverige aanhangers van de nu ten onder gebragte partij, zijn daar teruggekomen. — De provisionele regering heeft den nieuwen grooten raad, welker leden den 11den dezer verkozen zullen worden, tegen den 20sten bijeengeroepen. Tevens heeft zij bepaald, dat deze vergadering zal beraadslagen over de veranderingen in de staatsregeling, welke in het belang des volks wenschelijk mogten zijn. Deze verordeningen zullen daarna aan de goedkeuring der bevolking onderworpen worden. Voorts heeft voornoemde regering al de burgers, welke sedert december 1844 wegens staatkundige of zuiver militaire misdrijven, van hunne burgerregten ontzet zijn, daarin hersteld, en alle nog aanhangige geregtelijke vervolgingen wegens staatkundige aangelegenheden geheel doen staken.

Ook uit Schwytz zijn de jesuiten vertrokken. Naar men meldt, hebben de ingezetenen van dat kanton het gebouw, waarin de jesuiten gevestigd waren, uitgeplunderd.

Frankfort, 5 *dec.* De provisionele regering van Lucern heeft een besluit genomen, waarbij de orde der jesuiten uit het kanton wordt verbannen. Men verwacht van die zijde nog meer gewigtige verordeningen ten aanzien der kerkelijke aangelegenheden. Ter zake van het wegvoeren der krijgskassen, zijn de goederen van de heeren *Siegwart*, *Muller*, *Meijer* en andere hoofd-aanvoerders der onderliggende partij in beslag genomen.

Berlijn, 3 *dec.* De voor den bouw van den nieuwen dom reeds gemaakte kosten beloopen eene som van 200,000 Thl. Naar men nu verzekert, zullen de verdere werkzaamheden aan dit gebouw voorloopig geheel gestaakt worden.

Berlijn, 4 *dec.* Het gerucht van de aftreding van den minister *von Thile* wordt op nieuw ten stelligste verzekerd, en wel hooren wij het voor ditmaal van van eene zijde, die de waarheid van dit gerucht niet onwaarschijnlijk doet voorkomen. Men voegt er bij, dat de broeder van den overleden minister *von Rochow*, de generaal *von Rochow*, die zonder twijfel niet meer als gezant naar Petersburg terugkeert, als minister in plaats van den heer *von Thile* zou optreden.

Posen, 1 *dec.* Dat de cholera in Warschau is uitgebroken, was hier sints lang geen geheim meer, hoewel daarvan geene openlijke officiële aankondiging gedaan is. Thans zijn er particuliere tijdingen gekomen dat in Slupce en de omstreken, vlak aan de Pruissische grenzen, tegenover Strzalkowo onderscheidene cholera-gevallen zijn voorgekomen; deze booze plaag zou nu nog 10 mijlen van Posen verwijderd zijn.

Dusseldorp, 4 *dec.* Ook aan de hier gestationeerde troepen is gisteren bevel gezonden, zich gereed te maken tot de mobiel-verklaring en dus de kamers van uitrusting in orde te brengen, opdat aan de intrekking der reserve geen beletsel in den weg sta. Naar men verneemt, is dit bevel aan alle troepen-afdeelingen van het 7de en 8ste armee-corps uitgevaardigd.

ZWITSERLAND.

Bern, 3 *dec.* Het door den landdag aangenomen antwoord aan den Koning van Pruissen, op zijne nota betreffende Neuchâtel, is bereids naar den Pruissischen gezant, den heer *von Sijdow*, gezonden. De aanneming van dit antwoord had plaats met 13½ stem, want ditmaal stemde zelfs het bepaald conservative Bazelstad met de liberale kantons mede. De debatten getuigden van een krachtigen, nationalen geest.

De oorlogskosten, tot welker betaling de kantons des Afzonderlijken Verbonds thans solidair verpligt zijn, beloopen, van 25 october tot op 3 december, ongeveer 3,163 000 Zwitsersche franken. Zij zullen echter wel, tot op het einde der bezetting, tot 5 millioen klimmen.

Lucern, 1 *dec.* Met groote verbazing lazen wij heden het berigt in het *Journal des Débats* over de gevechten bij Honau en Gisliko en de inneming van Lucern. Wij zijn waarlijk geene vrienden van het Zwitsersche radicalismus, en konden even weinig de eenzijdige en hartstogtelijke polemiek van het ministeriële blad, dat daarbij tot de ongerijmdste beweringen en notoire leugens de toevlugt neemt, billijken. Evenwel geloofden wij dat het *Journal* ten minste de oorlogsberigten getrouw zou mededeelen. Maar het tegendeel is waar. In één zijner jongste nommers beweert het, dat vier bataillons van het radicale leger bij Honau door de Sonderbunders in de pan zouden gehakt zijn. Ik heb zelf het slagveld een uur na het gevecht bezocht, en 5 doode soldaten en een twintigtal gekwetsten gezien. Daarentegen lagen in eenen stal van het dorpje Honau vier koeijen dood ter aarde, door een kanonskogel, (ik weet niet of het een Sonderbundsche of een Eedgenootschappelijke is geweest) midden door geschoten. Misschien heeft de correspondent van het *Journal des Débats* deze koeijen voor bataillons aangezien.

FRANKRIJK.

Parijs, 3 *dec.* Het dagblad, 't welk bekend staat als het orgaan van de partij van den heer *Molé*, behelst heden een breedvoerig betoog over het kanton Neuchâtel en over den moeijelijken toestand, waarin, ten gevolge van den loop der omstandigheden, de Pruissische en Zwitsersche regeringen tegenover elkander zijn geraakt. Volgens dit dagblad kan men de voornoemde moeijelijkheid niet van den Koning van Pruissen uit de in 1814 en 1815 geslotene tractaten, menige zinsnede kan aanhalen tot staving van zijn goed regt; terwijl wederkeerig de Bonds-vergadering mede uit diezelfde tractaten kan aantoonen, dat zij met hare verrigtingen ten aanzien van het kanton Neuchâtel geenszins te ver is gegaan. Volgens dat blad moet het allezins verwondering baren, dat niet reeds voor lang dien ten gevolge verwikkelingen zijn ontstaan.

— Den 24sten november is de stedelijke raad te Rome plegtstatig geïnstalleerd, op het kapitool, alwaar de honderd leden, dat ligchaam uitmakende, zijn vergaderd geweest, na alvorens op het pausselijk paleis een bezoek te hebben afgelegd, waar zij door den Paus op eene zeer indrukwekkende wijze, in eene allezins vrijzinnigen geest, zijn toegesproken. De Paus heeft bij die gelegenheid den standaard van Ferrara ingezegend, en eene eere-medalje ter hand gesteld aan de personen, die hem den standaard aanboden. Naar men verzekert, is de menigte zeer tevreden over de keuze der personen, die als leden van den stedelijken raad zijn benoemd; zou het vooral een slechten indruk hebben gemaakt, dat men den bekenden volksleider *Ciceroacchio* voorbij heeft gezien.

Van hoe veel belang de opening van den stedelijken raad ook moge worden aangemerkt, zoo heeft die gebeurtenis niet dien indruk gemaakt, welke men van dezelve meende te kunnen verwachten, daar de aandacht nagenoeg uitsluitend op de handelingen van den staatsraad is gevestigd, in welk ligchaam de meerderheid, in weerwil der tegenkanting van de geestelijke overheid en de diplomatie, alles aanwendt wat kan strekken ter bevordering der invoering van meer vrijzinnige regerings-beginselen in de pausselijke staten. Thans werd beraadslaagd over de belangrijke vraag, of de zittingen in het openbaar, of met geslotene deuren, zouden worden gehouden. Naar men in Rome dacht, was de Paus niet ongezind om tot het in 't openbaar houden der vergadering zijne toestemming te geven. Meer en meer blijkt het, dat de Paus, vermoedelijk aangespoord door de gezanten van buitenlandsche mogendheden, gedurende geruimen tijd heeft geaarzeld, alvorens tot het besluit te komen het adres van antwoord aan te nemen.

SPANJE.

Men schrijft uit Madrid dat daar weder eene wijziging van het kabinet op til is. Generaal *Narvaez*, zegt men, zou aftreden en de heer *Mon* hem als president van den raad vervangen die dan te gelijker tijd de portefeuille van financiën zou aanvaarden; wie in de plaats van den generaal minister van oorlog zou worden is nog niet bekend. Voor het door den komst van den heer *Mon* in het kabinet opengevallen voorzitterschap van de Cortes zou de heer *Pidal* als kandidaat opkomen en door de Moderados ondersteund worden. Als oorzaak dezer verandering meldt men, dat de tegenwoordige eerste minister noch de lieveling zijner partij noch van de koningin-moeder is, die, gelijk vroeger, regeert en bestuurt, terwijl van den anderen kant de heeren *Mon* en *Pidal* de eigenlijke parlementaire hoofden der Moderados zijn. *Christina* en de Moderados bedienen zich van den generaal als zij hem noodig hebben, om hunne tegenstanders vrees en schrik in te boezemen; doch zoodra deze juist niet zeer constitutionele hefboomen onnoodig zijn geworden, maakt men zich gaarne van den barschen en ongemakkelijken houwdegen af. Men wil hem overigens thans eene aan zijne dapperheid en verkleefdheid voor de jonge koningin beantwoordende zending opdragen, namelijk door hem als opperbevelhebber naar Catalonië te zenden, om de daar aanwezige Carlisten te verdrijven en aan de eeuwigdurende burgeroorlog in die provincie een einde te maken. Het is evenwel nog zeer twijfelachtig, of de dynastische neigingen van den generaal zoo ver zullen gaan, dat hij het voorzitterschap van den raad der ministers tegen den provinciaal-kommandement zal willen verruilen; in geval dus, dat hij de goede meening die men van hem koestert niet mogt regtvaardigen, zou hij zijnen vroegeren post van gezant in Frankrijk weder verkrijgen. Deze schikkingen, door de heerschende partij onder elkander beraamd, gaan geheel en al buiten de jonge koningin om, die voor als nog in de staatkunde niet mede spreekt en dezelve als een poppenspel behandelt.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 5 *dec.* Thans is de algemeene Nederlandsche levensverzekerings-compagnie, gevestigd te Amsterdam, in staat van faillissement verklaard, te rekenen van den 24sten november jl., en alzoo het lot der daarbij ongelukkig geworden weduwen en weezen beslist; thans staat hun niet meer te wachten, dan een schuldeischer in eenen failliten boedel gewoonlijk ontvangt: 5 tot 10, of bij gunstiger omstandigheden, eenige percenten meer. Zoo wordt dan de zekerheid, die men den echtgenoot gaf, toen hij den zijnen een erfdeel meende achter te laten, opgelost in kommer en tranen.

's Gravenhage, 6 *dec.* In de zitting van den Hoogen Raad, burgerlijke kamer, van 25 november jongstleden, heeft de procureur-generaal *van Maanen*

nen conclusie genomen in eene zaak, welke èn voor den staat, èn voor de bewoners der vestingen en hare omstreken van groot belang te beschouwen is. Het gold daarbij namelijk de vraag, of de wet van 16 november 1814, en meer bijzonder de artikelen 11 en 12 dier wet, waarbij verboden wordt het aanleggen van nieuwe gebouwen binnen de 300 roeden van de vestingen der eerste en tweede klassen, zonder verlof van het departement van oorlog, ook van toepassing zijn op de vestingen na 1814 tot stand gebragt? Zoowel de regtbank te Middelburg, als het hof in Zeeland, hebben die vraag toestemmend beantwoord. De voorziening in cassatie tegen het arrest van het hof was in eene vroegere zitting van den raad verdedigd door den heer advocaat *de Pinto* voor den eischer, en voor den staat bestreden door den heer advocaat *Faber van Riemsdijk*. De procureur-generaal heeft zich in zijne conclusie met het gevoelen van den eischer in cassatie vereenigd en geconcludeerd tot vernietiging van het arrest en van het daarbij bevestigde vonnis, op grond, dat, uit de voorgestelde bepalingen, uit hare woorden en uit het verband met andere voorschriften derzelfde wet, duidelijk blijkt, dat zij alleen van toepassing zijn op *destijds* (dat is in 1814) bestaande vestingen. De raad zal den 24sten dezer in deze zaak uitspraak doen.

— De arrondissements-regtbank te 's Gravenhage heeft, bij vonnis van heden, uitspraak gedaan in de bekende zaak van *G. P. Verploegh*, beschuldigd van opligting, door het ontvangen van gelden van negen en veertig personen, onder het valsche voorgeven van hen posten te zullen bezorgen. De regtbank heeft uitvoerig de feiten vermeld, die reeds in de vorige week, uit de gehoudene debatten en pleidooijen, volledig zijn bekend geworden, en waarvan de slotsom deze was, dat de beklaagde ongeveer ƒ 24.000 van de ƒ 29,400, die hij erkend heeft ontvangen te hebben, niet heeft opgeleverd; dat de beklaagde met geen ambtenaar in eenig verband heeft gestaan; dat hij de lijsten der sollicitanten opgemaakt heeft uit de dood-advertentiën of andere berigten, die in de nieuwspapieren voorkwamen, of uit de informatiën, die hij van de sollicitanten zelven heeft ontvangen, dat de door de beklaagde ontvangene requesten niet door hem werden ingezonden, en dat geen der sollicitanten werd geplaatst, en zelfs een dergenen, die zich op de plaats gehad hebbende misleiding beriep, juist om die reden niet in aanmerking is gekomen.

Daarna heeft de regtbank nagegaan de punten van verdediging, door den beklaagde tegen de aanklagte ingebragt. Zij heeft daarbij overwogen, dat het buiten de bevoegdheid der regtbank ligt, te onderzoeken of de plaats gehad hebbende uitlevering wettig geweest is, doch dat dit ook niet behoeft te worden onderzocht, omdat in allen gevalle de beklaagde naar de voorschriften der wet, voor de regtbank alhier justiciabel was en er alzoo te regt regtsingang en bevel tot gevangenneming tegen hem is verleend. Wat betreft de qualificatie, die aan de bewezen en door den beklaagden erkende feiten moet worden gegeven, heeft de regtbank overwogen dat hij zich meester gemaakt heeft van gelden en zich die toegeëigend heeft, onder een valsch voorgeven en onder valsche beloften, en ten eigen behoeve over die gelden heeft beschikt; dat hij wel niet, in den eigenlijken zin des woords, een valschen naam heeft gebruikt, maar dat hij nogtans, tot het verkrijgen der gelden, heeft doen gelooven aan eene qualiteit, aan een vermogen en aan een crediet die hij niet bezat; dat de gelden wijders gegeven zijn onder het voorgeven van het bestaan van geheimzinnige tusschenpersonen, die niet aanwezig waren, dat hij den geldgevers, uit vrees dat hij zich zou schuldig maken aan medepligtigheid van omkooping van ambtenaren, de grootst mogelijke geheimhouding voorschreef, en dat hij hun eindelijk voorspiegelde het vertrouwen, dat zij, wanneer zij dit verlangden, het gedeponeerde bedrag konden terug bekomen. De regtbank heeft geoordeeld, dat deze handelingen in alle opzigten zijn hoogst onzedelijk, schandelijk en bedriegelijk, en dat zij al de kenmerken in zich vereenigen van het wanbedrijf van opligting.

De regtbank heeft op grond daarvan *G. P. Verploegh* schuldig verklaard aan het wanbedrijf van opligting, en hem te dier zake veroordeeld tot eene gevangenzetting voor den tijd van *drie* jaren eene boete van ƒ 600, het ontzet der burgerregten gedurende den tijd van *tien* jaren en in de kosten van het regtsgeding.

— Uit het verslag van het gebruik der geldmiddelen, gedurende het jaar 1845, 't welk Z. M. den Koning, overeenkomstig art. 126 der grondwet door Z. Exc. den minister van financiën is aangeboden, blijkt, dat de inkomsten voor de dienst van 1844 hebben bedragen ƒ 67,368,411; — dat is ƒ 1,789.547 meer dan de raming; — de uitgaven daarentegen ƒ 71,144 405; — dat is ƒ 370 880 minder dan daarvoor was aangewezen. In het ontbrekende, van ƒ 3,775 994 is uit de middelen, voortvloeijende uit de wet van maart 1844, voorzien.

Het geldelijk beheer over 1845 is slechts gedeeltelijk vermeld. Over dat jaar heeft men intusschen eene evenredigheid tusschen de baten en lasten verkregen, en kan het overschot op den eersten januarij 1846 voorloopig op ƒ 58,409 worden gesteld, ongerekend nog datgene, 't welk, na het dekken van de onvoorziene uitgaven zal overblijven. Met dat jaar is dus door de baten in de lasten voorzien, niettegenstaande de uitgaven nog met een gedeelte der kosten voor het herstel der munt zijn verhoogd.

Over 1846 is de administratie genoegzaam gevorderd, om zich van het voldoende der middelen overtuigd te kunnen houden. Alleen de muntuitgaven hebben de verwachte voorziening vereischt, en deze vastgesteld zijnde, is de dienst verzekerd. Al werd ook geheel het bedrag der begrooting uitgegeven ('t welk het geval niet zal zijn), dan zoude aan de middelen slechts ƒ 41,939 ontbreken; een te-kort, 't welk ruim door het overschot van ƒ 58,409 van het vorig jaar zoude worden gedekt.

Wat betreft de geldelijke administratie over 1847, mag men thans reeds het vertrouwen voeden, dat, in weerwil der bezwaren en verhoogingen, die de dienst heeft moeten ondergaan, daarin door de bekende en te verkrijgen opbrengsten zal kunnen worden voorzien, en dat alleen de uitgaven voor het herstel van het muntwezen wettelijke bepaling zullen vorderen; — iets, hetwelk te verwachten was, en waartoe de middelen voorhanden zijn in het fonds, voortspruitende uit de koopprijzen der domeinen.

De uitgaven voor 1848 en 1849 zijn zoodanig voorgedragen, dat de lasten door de geraamde baten zullen kunnen worden gedekt. — Indien de opbrengsten uit de overzeesche bezittingen niet verminderen, en de uitgaven niet vermeerderen, heeft men ook met het jaar 1850 voor geen te-kort te vreezen; terwijl, indien deze inkomsten na 1850 eene verbetering mogten opleveren, en de uitgaven niet in gelijke evenredigheid toenemen (hetwelk men niet mag veronderstellen), ook dan de gelegenheid tot ruimere schuldvermindering zal aanbreken.

Uit het overzigt van den toestand van 's rijks schatkist op den eersten januari van het jaar 1846, blijkt, dat de baten op dat oogenblik bedroegen ƒ 17,073,792; — de lasten ƒ 17 015 383; — en het batig slot ƒ 58,409. De baten waren: 1o De voorhanden gelden en effecten ƒ 2,395,957; 2o. de nog te ontvangen gelden op de middelen van 1843, 1844 en 1845; — voorschotten en middelen herkomstig van de wetten van junij 1844 en mei 1847 ƒ 7 058,435; — voorhanden schatkistbiljetten van 1834, ƒ 7,619,400 (zijnde van het kapitaal dezer schatkistbiljetten ad ƒ 9,799 950, niet meer in omloop dan ƒ 2,180.550). — De lasten waren: gelden verschuldigd aan de rijksfondsen ƒ 6 234,049; — gelden verschuldigd aan de gedeponeerde en provinciale fondsen ƒ 5,220,049; — gelden, over welke nog naar aanleiding van de begrooting van 1845 zoude kunnen worden beschikt, ƒ 5,561,284; — Onder de bedoelde rijksfondsen was ook begrepen het fonds, voorspruitende uit koopprijzen van domeinen, waarvan het beschikbaar saldo op den 1sten januari 1846 ƒ 2,893,262 bedroeg.

's Gravenhage, 7 dec. Door Z. M. is benoemd tot kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken, *L. N.* graaf *van Randwijck*.

— Men verneemt, dat dezer dagen, in de zaak van de acht beschuldigden, die zich wegens het vervaardigen of uitgeven van valsche muntbiljetten alhier in hechtenis bevinden, nieuwe nasporingen hebben plaats gehad, die, naar men verzekert, tot het vinden van eenen grooten voorraad van dat valsche papier zouden hebben geleid. Het blijkt alzoo, dat het onderzoek in die belangrijke zaak steeds met ijver wordt voortgezet.

— De behandeling der zaak van het weekblad *Asmodeé*, voor den Hoogen Raad, die op maandag, den 13den dezer was bepaald, is verdaagd tot Woensdag, 15 dezer.

— Naar men verneemt heeft het bezigtigen van *Kruseman's* beroemde schilderij, voorstellende *Johannes den Dooper*, welke alhier in het gebouw der koninklijke akademie op den Boschkant, ten voordeele der armen is ten toon gesteld geweest, de aanzienlijke som van *elf honderd twaalf gulden vijf en twintig cents* opgebragt, en is alzoo dit nieuwe werk des grooten meesters, door vier duizend vier honderd negen en veertig personen in oogenschouw genomen.

Rotterdam, 6 dec. De stoomboot *Prins Frederik*, van de Nederlandsche stoomboot maatschappij, gisteren morgen vroeg van hier vertrokken, om gedurende den winter de locale dienst tusschen Maintz en Coblentz waar te nemen, is al dadelijk in de Maas op eene boot gevaren, en onder den Kinderdijk tegen de poonschuit van Vianen gestoomd, waardoor de gangen, het kombuis en de geheele keuken zijn verbrijzeld; de hofmeester heeft daarbij zijne geheele batterie de cuisine verloren, en de poon eenige gaten in de boeg bekomen, terwijl de scheepsmeid en de stoker ter naauwernood zijn gered; de elf passagiers aan boord verkeerden in den grootsten angst, doch de boot heeft, na het maken van rapport aan den heer directeur *Röntgen*, de reis in dien staat voortgezet, zoodat de nagezondene hulp van timmerlieden, materiëel enz. van Dordrecht onverrigter zake is teruggekeerd, en de geledene schade waarschijnlijk in Duitschland zal worden hersteld.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, — december.

Toen in de Kamer het denkbeeld werd geopperd, bij ons de nieuwigheid van papieren geld in te voeren, schoten mij de woorden des dichters te binnen;

Vieles
Spricht und meinet er, klugabwägend der Dinge geringsten
Grau, und Vergeblichem jagt er nach in vereitelter Hoffnung.

In Nederland papieren geld!

Maar vergeet men dan, dat wij een bestuur hebben 't welk niet het minste vertrouwen geniet, 't welk niet het minste vertrouwen verdient? Eene regering, die niets anders is dan de voortzetting der vaderlijke regering, welke niet tevreden met schulden op schulden te hebben gestapeld, buitendien nog bijzondere kassen ledigde, over toevertrouwde gelden beschikte, en een ontzettend deficit achterliet. Vergeet men dat de raadsmannen en partijgangers der vaderlijke regering voortdurend de raadsmannen en partijgangers der ridderlijke regering zijn?

Welke reden bestaat er toch om te vertrouwen, dat wat vroeger geschiedde niet nogmaals geschiedt of later zal geschieden? Ehlieve wat grond bestaat daartoe?

De voorstellers en verdedigers der voormalige »illusoire budgetten" zijn zij gestraft? Immers neen. De schuldigen en medepligtigen aan de »schandelijke geldverspillingen," aan het verbruiken van »toevertrouwde gelden" zijn zij gestraft? Onschendbaar in hunne mantels van liefde, met hunne leeuwen- en eikel-orders willende prijken, zullen zij eerstdaags eene wet daarstellen waarbij het *strafbaar* zal worden gesteld *hen* met mond of pen te bespotten. En onze zoogenaamde Wakers in de Kamer, die zoo rustig en zoo voordeelig sliepen op hunnen post, die zich aan illusoire budgetten vergaapten, die de geldverspillingen lieten voortzetten, de kassen lieten ledigen, die voortreffelijke Wakers werden zij ten minste verwijderd? Zij zitten nog voortdurend te waken, even als vroeger, à ƒ 2500 's jaars. Het HOOFT boven water, het CORVERS HOOFT, de stadgenoot der Haarlemmer halletjes . . . ze zitten er nog allen . . . budgetten te bewilligen, gelijk voorheen.

Waarom dus, in uwer dukaten naam, zoudt gij aan het huidig bestuur wederom het vertrouwen schenken, 't welk het voormalig bestuur zoo deerlijk heeft te leur gesteld?

Goede landskinderen, hebt gij nog geen leergeld genoeg betaald? In stede van uw goed zilver en van uw nog beter goud, wilt gij u papieren geld in de hand laten stoppen! . .

Hebt gij nog niet genoeg aan uwe Noord-Amerikanen, aan uwe Tavogliere's, aan uwe Spanjaarden en Portugezen, aan uwe roode en blaauwe Grieken? Wilt gij ook *eigen* papier?

Zijt gij jaloersch over de Fransche assignaten? Benijdt gij de Oostenrijkers hun *Schein*-geld?

Bedenkt toch, goede lieden, alvorens gij u weder zoo verschrikkelijk bij den neus laat nemen, dat *Schein*-geld werd tegen de volle waarde uitgegeven. Een gulden papier stelde een gulden munt voor, en moest voor den zelfden prijs worden aangenomen; dit is nog niet veertig jaar geleden, en thans worden er *twee en een halven* gulden *Schein* gevorderd om *een* gulden munt te betalen. Vroeger was het een tijd lang nog erger; maar omdat de Oostenrijksche regering zich eerlijk gedroeg en alles aanwendde om de feilen en onheilen van een door de *noodzakelijkheid* opgedrongen papieren muntwezen te herstellen, daarom viel haar *Schein* geld nog niet lager en geeft men het thans nog met 150 percent verlies uit.

En nu wilt gij u, goede Nederlanders, zonder eenige *noodzakelijkheid*, papieren geld in de hand laten stoppen?!..

Men zegt, gij zijt zoo warsch van nieuwigheden, zoo *gezet tot het behoud* uwer instellingen... Hoe komt men dan op het denkbeeld u de *nieuwigheid* van papieren geld op te disschen? Men spreekt wel eens van vreemde, holle en ijdele theoriën... Maar wat is er vreemder, holler en ijdeler dan de theorie welke u papieren geld aanprijzen wil? Professor DEN TEX doceerde wel eens in de Kamer wat Nederlandsch en *on-Nederlandsch* was.... in zijne oogen..! ik betwijfel echter zeer of zijn Hoog Geleerde zou willen betoogen dat papieren geld *niet on-Nederlandsch* is.

Men weet, met hoeveel weerzin het publiek de tijdelijke muntbiljetten aannam. Nu meent men is het daaraan reeds gewoon, nu zal het zich ook papieren geld laten opdringen?

Dat papieren geld is zoo gemakkelijk voor het betalen van groote sommen. Ja, vooral wanneer men u het gouden geld zal hebben afgenomen.

Maar ondersteld, men name u het gouden geld niet af? Ondersteld, men liete u de tienguldenstukken?

Zou het betalen van groote sommen, in tienguldenstukken zoo ongemakkelijk zijn?

Gij houdt veel van wikken en wegen, Nederlanders: velen uwer overwikken en overwegen nog liever. Zoo wik en weeg, overwik en overweeg nu eens: Waarom wil men u de tienguldenstukken afnemen?

Overweeg eens en overwik: waarom drong de regering u den zilveren standaard op? waarom werd door haar met hand en tand aan den *eenigen* zilveren standaard vastgehouden?

Waarom geschiedde dit, eerst *nàdat* men door de invoering der muntbiljetten op het denkbeeld gekomen was, u papieren geld in de hand te stoppen?

Toen eerst kwam men op het denkbeeld het goud buiten koers te stellen. Dan, dacht men, zal het

landskind des te gereeder papieren geld nemen; daar hij anders steeds, bij kleine reisjes, uitstapjes of anderzins, met eene vracht zilver in den zak zou moeten rondloopen.

Daarbij: De Nederlander is *gezet tot zuinigheid*, *tot spaarzaamheid*. Wij kunnen hem dus zeggen, dat het papieren geld goedkooper te vervaardigen is, en wijders tot bezuinigingen kan dienen. Dan slikt hij. Zult gij waarlijk slikken, Nederlander?

Na de vermunting, zegt men, is er plan om de muntbiljetten die alsdan zouden moeten worden ingetrokken weder in omloop te brengen, ten einde daarvoor schuld in te koopen, hetgeen tot eene besparing van rente leiden zou.

Die muntbiljetten zouden alsdan — heet het — gewaarborgd zijn door de voor dezelve ingekochte en gedeponeerde effecten, (aandeelen staatsschuld).

Gewaarborgd? . . . maar:

1o. Is een effect nooit zoo zeker als klinkende munt. Werd er, bij voorbeeld, eens opgehouden met de volle betaling van de rente der staatsschuld, vervielen onze effecten eenmaal tot den rang der Spaansche of Portugesche, dan zou natuurlijk de *waarborg* van ons papieren geld naar evenredigheid vallen; dan zou ons papieren geld veel minder, en eindelijk niets waard kunnen worden.

2o. Waar is de *zekerheid* dat er niet meer muntbiljetten in omloop worden gebragt dan er schuld ingekocht zou wezen?

3o. Waar is de zekerheid dat de aangekochte en gedeponeerde aandeelen schuld, niet uit hun deposito zullen verdwijnen, gelijk, onder de vaderlijke regering, de gedeponeerde gelden uit bijzondere kassen en fondsen verdwenen zijn?

— Eilieve, welke zekerheid hebt gij daarvoor?

Mij dunkt zoodanige onwettige beschikking over toevertrouwde gelden is thans waarschijnlijker dan vroeger.

Vroeger toch, wisten zij, die er zich schuldig aan maakten, niet, wat hun deswege zou kunnen geschieden. Zij konden toen nog door vrees voor eventuële straf worden weerhouden; thans weten zij wat er op staat: een mantel van liefde.

Men heeft het verbruiken van gedeponeerde gelden en fondsen, het onwettig aanwenden derzelve tot andere doeleinden, voor de regering inderdaad zeer verleidelijk gemaakt.

En nu zoudt gij papieren geld van haar gaan aannemen!

Landskind, landskind, overleg het wel.

Advertentiën.

Openbare Verpachting.

HET ALGEMEEN ARMBESTUUR TE *ARNHEM*, zal, op maandag den 20sten December 1847, des morgens ten een ure, ten huize van *J. P. FLORUSSEN*, aan de steenstraat, te *Arnhem*, in het openbaar, voor den tijd van 6 jaren, verpachten:

Eene WEIDE, in het *Velperbroek*, groot 3 bunders 40 roeden.

Een UITERWAARD, gelegen onder *Angeren*, genaamd *de veertien morgen* groot ongeveer 10 bunders.

Ter bekoming van inlichtingen nopens de voorwaarden, waarop deze verpachting zal plaats hebben, vervoege men zich ten kantore van den te *Arnhem* standplaats hebbenden Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*.

OPENBARE VERKOOPING
VAN
HEIDEGRONDEN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN DER STAD *ARNHEM*, zijn voornemens op Dingsdag den 28sten December 1847, des voormiddags ten 12 ure, ter dezer Stads Secretarie in het openbaar bij inzet en 14 dagen later, ter zelfder uur en plaats bij toeslag te verkoopen:

Ruim 398 bunders STADS HEIDEGROND, gelegen achter het Landgoed *Sonsbeek*, tusschen *Warnsborn* en *Kemperberg* en achter *Reijerskamp* en den *Lichtenbeek*, in de nabijheid van drie Straatwegen en overigens door goede rijwegen omringd en doorsneden, waardoor deze gronden zeer gelegen liggen tot het aanleggen van BOUWLANDEN, en zulks 16 perceelen en 4 massa's, zoo als bij deze Courant van den 2den December, No. 242, en bij biljetten breeder is omschreven.

Van al hetwelk nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Stads Architect *HEUVELINK*, terwijl men vier dagen voor den inzet en toeslag aanwijzing zal kunnen bekomen op het terrein zelve.

Inlichtingen nopens de Voorwaarden van Veiling zijn te bekomen ten Kantore van den te *Arnhem* standplaats hebbenden Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, alwaar dezelve acht dagen voor den inzet ter visie der belanghebbenden zullen liggen.

Houtverkooping.

Op Maandag den 13den December 1847, des voormiddags ten 10 ure, zal, te *Oosterbeek*, in *de Ploeg*, worden verkocht:

20 perceelen STAANDE DENNEN, en

8 mijten DROOGE DENNEN-TAKKENBOSSEN, staande op *Kemperberg*.

34 perceelen EIKEN, en

1 perceel ELZEN HAKHOUT, en

2 perceelen DENNEN staande bij den *Oorsprong* en *Hartenstein*, onder *Oosterbeek*.

Aanwijzingen zijn te bekomen bij *M. JANSEN*, Tuinman op den *Oorsprong*.

Houtverkooping.

Op het Landgoed Sonsbeek:

op Dingsdag den 14den December 1847, ten huize van *J. DE BRUIJN*, aan den Zijpschen Weg, onder *Arnhem*.

Op het Landgoed Sterrenberg:

op Woensdag den 15den December 1847, des middags ten twaalf ure, ten huize van *GERRITSEN* aan *den Hes*, onder *Oosterbeek*.

Op de Landgoederen Mariëndaal en Zonnenberg:

op Zaturdag den 18den December 1847, des voormiddags ten 10 ure, aan *den Hes* voormeld.

† † † In het jaar 1800 zeven en veertig, den zesden December, ten verzoeke van: 1o. *JOHANNA HARMINA ROERDINK*, Weduwe van *JAN HARTS ROERDINK*, 2o. *ENGELBERTUS ROERDINK*, 3o. *HERMANUS ROERDINK*, 4o. *JAN WILLEM ROERDINK*, 5o. *LUBBERT DERK JAN HESSELINK* en Ehevrouw *HARMINA VRIEZEN*, deze onder bijstand en magtiging van genen, 6o. *CHRISTIAAN VRIEZEN*, alle Grondeigenaren, voorts 7o. *BARTUS VRIEZEN*, Timmerman, als Voogd des minderjarigen *ENGELBERTUS VRIEZEN*; allen wonende in de Gemeente *Winterswijk*, voor welke Requiranten woonplaats gekozen en Procureur gesteld wordt bij den Heer Mr. *JOHAN LEONARD STEENLACK*, Procureur bij de Arrondissements-Regtbank, zitting houdende te *Zutphen*, en aldaar woonachtig,

Heb ik Ondergeteekende *DERK JAN TER SELLE*, beëedigd Deurwaarder bij welgemelde Regtbank, te *Zutphen* woonachtig,

GEDAGVAARD:

EVERT JAN DERINK, laatst gewoond hebbende op na te melden Bouwplaats in *Iserlo*, Gemeente *Aalten*, doch van daar in de maand Augustus dezes jaars vertrokken, en sedert zonder bekende woonplaats in dit Rijk, en zonder bekend werkelijk verblijf, exploiet doende door aanplakking van een afschrift dezes aan de hoofddeur der gehoorzaal van de Regtbank bovengemeld, en overgifte van een tweede afschrift aan den Ambtenaar bij het Openbaar Ministerie bij dezelve Regtbank den Edel Achtbaren Heer Mr. *FLORENT SOPHIUS OP TEN NOORT*, sprekende tot Zijn Edel Achtbaren in persoon, die het oorspronkelijk dezes met *Gezien* heeft geteekend,

Om te verschijnen ter Teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank, zitting houdende te *Zutphen*, op Donderdag den tienden Februarij 1800 acht en veertig, des voormiddags ten tien ure, ten einde door mijne Requiranten te zien en te hooren eisch doen en concluderen, strekkende, dat:

Aangezien de gedaagde van mijne Requiranten in pacht heeft, buiten geschrift, derzelver eigendommelijke Bouwplaats *Groot Essink* genaamd, in de Buurtschap *Iserlo*, onder de Gemeente *Aalten* kennelijk gelegen, welke pacht ten gevolge der daarvan aan den gedaagden bij behoorlijk geregistreerd exploiet des Deurwaarders *GERHARDUS THEODORUS WESTERVELD*, van den zestienden Junij jongstleden gedane opzage, op Petrie of twee en twintig Februarij 1800 acht en veertig, zal verstreken zijn;

Aangezien de Gedaagde inmiddels heeft kunnen goedvinden, om in de maand Augustus des loopenden jaars, zijn Meubilair, Bouwgereedschappen en Vee, op de gepachte Bouwplaats voorhanden, publiek te verkoopen, en daarna met zijn huisgezin de plaats te verlaten;

Aangezien bij dien ten gevolge de bebouwing der plaats heeft blijven varen, en dezelve heeft ontbloot van al hetgeen tot voortzetting der bouwerij noodwendig wordt vereischt, door welk een alle ander mijne requiranten reeds schade hebben geleden en bij voortduring zullen komen te lijden;

Aangezien hun belang en regt dus medebrengt, om de nog loopende pacht des gedaagden aan meergemelde bouwplaats te doen ontbinden, met eisch tot vergoeding van kosten, schaden en interessen;

Het der Regtbank moge behagen, bij vonnis te verstaan, dat de pacht die gedaagde nog is hebbende aan mijner requiranten Bouwplaats *Groot Essink* bovengemeld, met al derzelver gevolgen en aankleven, van stonden aan zal zijn ontbonden en te niet, ten gevolge dat mijne requiranten zullen zijn bevoegd, zich dadelijk te stellen in het algeheele bezit en genot, van welgemelden hunnen eigendom, niets daarvan uitgezonderd; met magt tot dat einde op mijne requiranten, om voor zoo veel zulks moge blijken noodig te wezen, uit kracht van het hierin te vellen vonnis over te gaan tot ontruiming van al wie en wat zich van, of van wege den gedaagden nog op de plaats moge bevinden, alles bij Procesverbaal eens Deurwaarders, des gevorderd onder bijstand van den Sterken Arm, met veroordeeling van den gedaagden, tot vergoeding der schade bij mijne requiranten ter oorzake als voormeld reeds geleden, en nog te lijden, nader bij staat op te geven, des noodig te vereffenen volgens de daartoe staande formen der Wet, met verwijzing van den gedaagden in de kosten van het geding.

De kosten van dit exploict bedragen zich buiten die der aankondiging in het Dagblad, vijf gulden vijf en negentig en een halve cent.

(Geteekend) *D. J. TER SELLE*,
Deurwaarder.

Voor eensluidend afschrift,
D. J. TER SELLE,
Deurwaarder.

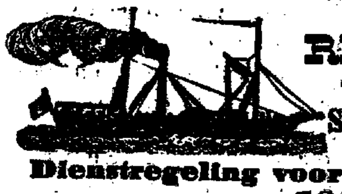

RIJN- EN IJSSEL STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienstregeling voor de maand October 1847.

Van *Arnhem* naar *Emmerik*, *Wezel*, *Dusseldorp* en *Keulen*: elken Dingsdag en Donderdag, des namiddags om 4 uur.

Van *Arnhem* naar *Emmerik*, *Wezel* en *Dusseldorp*: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag, des namiddags om 4 uur.

In correspondentie met den tweeden van *Amsterdam* aankomenden Spoortrein.

Van *Keulen* naar *Dusseldorp*, *Wezel* en *Arnhem*: elken Zaturdag en Donderdag, des avonds om [illegible] uur.

Van *Dusseldorp* naar *Wezel* en *Arnhem*: elken Zondag, Dingsdag en Vrijdag, des morgens om 8½ uur.

In correspondentie met den laatsten, van *Arnhem* naar *Utrecht* en *Amsterdam* vertrekkenden Spoortrein.

Van *Arnhem* naar *Doesborgh*, *Zutphen*, *Deventer*, *Zwolle* en *Kampen*: elken Maandag, Woensdag en Zaturdag, des morgens om 8 uur.

Van *Kampen* naar *Deventer*, *Zutphen*, *Doesborgh* en *Arnhem*: elken Zondag, Dingsdag en Donderdag des morgens om 3 uur.

In correspondentie met den derden, van *Arnhem* naar *Utrecht* en *Amsterdam* vertrekkenden, Spoortrein.

Stads-Schouwburg.

Op Zaturdag den 11den December 1847.

CARTOESJE EN DE ACHTKANTE BOER.

NOOIT VERTOOND.

Voorafgegaan door:

DE VERWARRING.

AANVANG TEN 6 URE.

ROSENVELDT,
Directeur.

† † † Door onvoorziene omstandigheden, kan † † het CONCERT, voor het Standbeeld van † *MENDELSSOHN*, op Maandag den 13den December 1847, GEEN VOORTGANG hebben, maar blijft hetzelve nu bepaald op Maandag den 20sten December 1847.

Namens de Commissie voor genoemd Concert,
C. R. MARX.

*** Bij den Uitgever *H. NIJGH*, te *Rotterdam*, is van de pers gekomen:

JAARBOEKJE
VAN
WETENSCHAPPEN
EN
KUNSTEN.
1846—1847.
Met Houtsnêe-Figuren.
EERSTE JAARGANG,
ONDER REDACTIE VAN
S. BLEEKRODE,
MATH. MAG. PHILOS. NAT. MED. ET ART. OBST. DOCTOR,
HOOGLEERAAR IN DE NATUUR- EN WERKUNDIGE
WETENSCHAPPEN, AAN DE KONINKLIJKE
ACADEMIE TE DELFT.

Dit **Jaarboekje** is alom verzonden en verkrijgbaar gesteld voor den Prijs van *f* 5.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Dec. 1 El 2 Palm 8 Duim; gew. 8 D. gev. 0 D.

Te Arnhem, bij de Wed. C. A. THIEME.